

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 322.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

faturitatem vitiosos affectus parere, gulamque ad libidinem & lascivias pertrahere, nihil necesse fuit, quamobrem ex me sciscitateris, quænam horum verborum explanatio sit, Ne quis fornicator, aut prophanus, ut Esau: cum scriptura sacra cum primogenitorum iuris proditorem ob ventris ingluviem ac voracitatem fuisse conuincat. Nam cum eum gulæ deditum fuisse ostendisset, unà quoque fornicatorem & prophanum fuisse, satis habuit demonstrasse.

Palladio Episcopo. 321.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, inquiens Psaltes, iustitiæ sinceritatem & integritatem ac prudentiam declarat: nempe quod nec iracundia, nec temulentia eum ad cædem impellebat. Nam illa, etsi hesternò die ipsius animum concitabat, at per noctis longitudinem mitigabatur. Hæc rursus, etsi vespere ingens accesserat, per somnum tamen satis minuebatur ac discutiebatur. Pura itaque, inquit, atque integra, tum manu, tum mente, aduersus eos qui Deum sceleribus suis lacessabant, arma inducbam.

Timotheo Lectori. 322.

Ecles. 8. Quemadmodum haud tutum est cum homine pugnaci desertum peragrarè: eodem modo haud facile est cum homine indocto sermones eruditos mouere. Ut enim ille omnibus corporis viribus in solitudine utetur, si quid quod ipsum offendar, dictum aut actum fuerit: sic iste, nisi omnia ad ipsius incipientiam dicta fuerint, omnes & philosophicos sermones, & probos viros ac virtutis amantes ex orbe terrarum explodit & eliminat. Solet enim ut plurimum fortitudinis speciem exhibere temeritas: ac nunc eam passim præsentem inuenias. Nam nec Ecclesiam, nec Rempublicam, nec ipsum imperij statum, sine ea regi atque administrari perspexeris. Ex quo & mala exuberant, & seruilis quædam humilitas imperium vbique arripuit. Quæ

τίκτει τὰ πάντα, καὶ ἡ γαστριμαρμία σὺρει πρὸς τὰς λαγνείας, καὶ τῶν οἰμῶν, ἠρώτησας, τὸ μή τις πόρνος ἢ βέβηλος, ὡς Ησαΐ, ὅποιαν ἔχει ἔπιλυσιν, τῆς γαστρὸς πρὸς τὴν ἐλεγχούσης τῆς μήτρας πρὸς τὴν ἀφ᾽ ἧς κόροι κοιλίας. δέξασα γὰρ αὐτὸν γαστριμαρμον ἠρκέσθη συκαποδ᾽ εἶσαι καὶ πόρνον καὶ βέβηλον.

Παλλάδιῳ ἐπισκόπῳ. τκα.

Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τὸς ἀμαρτωλὸς τῆς γῆς, λέγων ὁ βαλμαφδὸς, τὸ ἀκριβὲς καὶ ἀπλαγῆς, καὶ κηφάλιον τῆς δικῆς παρέστησιν, ὅτι ἔτε θυμὸς, ἔτε μέθη τὴν ἀνάρεσιν ὑπέπιθετο. ὁ μὲν γὰρ εἰ καὶ τῆ χθὲς ἡμέρᾳ παρώξυνεν, ἀλλὰ ἀφ᾽ τῆς μήκους τῆς νυκτὸς ἐμαλάσαστο. ἡ δὲ, εἰ καὶ ἰψίας πολλὴ πρὸς γένετο, ἀφ᾽ τῆς ἵππου ἰκαῶς ἐλεπίλυετο. κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ χεῖρ, καὶ γνώμη καὶ τῆς εἰς θεὸν ἀμαρτανόντων ἐξωπλιζόμενοι.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. τκβ.

Ὡς τὸν ὄγκον ἀσφαλὲς μετὰ μαχίμῃ διοδεύειν ἀοικητοί, ἔπως ὄγκον ευχερὲς πρὸς ἀμαρτῆ λόγους κινήσῃ παιδείας. ὁ μὲν γὰρ πάση τῇ δυνάμει χεῖρ σεται ἐπ' ἐρήμου, εἰ τι τῆς ὄγκου αὐτῶ πρὸς φιλοῶν λεχθεῖν ἢ πρὸς χεῖρ. ὁ δὲ, εἰ μὴ πάντα πρὸς τὴν αὐτοῦ λαλεῖται ἀπαιδεύσαι, πάντας ὀκνήσει τῆς οἰκουμένης, καὶ λόγους φιλοσόφους, καὶ ἀνδρας φιλαρέτους. φιλεῖ γὰρ, ὡς τὰ πολλὰ, ἀνδρίζεσθαι ἢ ἀλογία, καὶ νῦν αὐτῶν εὐρήσῃς πανταρχῶν πρὸς τῶν. ἔτε γὰρ ὀκλήσῃσιν ἀνευ αὐτῆς, ἔτε τὴν πολιτείαν, ἔτε αὐτῶν τὴν βασιλείαν, ἔτε ταύτης ἰδοῖς διοικουμένην, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κατὰ πλεονάζει, καὶ δουλοπρέπεια, τὸ πάντα χεῖρ πρὸς τὸν κρείττον.

Φέρει

Φέρε τοίνυν τὸν ἀλόγιον γενναίως ἐπιφ-
δῆ ἠδέως ἀνέχῃ τῆς ἀφρόνων φρόνι-
μος ὢν ἐν κυρίῳ.

Κυρίλλῳ ἀρχιεπισκόπῳ τυγ.

Πολλὰ μὲν μαρτυρία γραφικῆ,
πολλὰ δὲ θεολογικὰ πειρακτικῆ. τὸν ἀ-
ληθῆ τῆς τῆ κρείε σαρκώσεως λόγον
προσῆσαν ἀσφαλῶς, εἰ καὶ τῆς ἡμετέ-
ρας ἀφροσύνης καὶ γλώσσης ἀνώτερόν
ἔστι τὸ μυστήριον. ὅτι δὲ ὁ ἀληθινὸς καὶ ἐ-
πι πάντων θεὸς, ἀνθρώπος γέγονεν ἀλη-
θῶς, ἕτε δ' ἦν τρεῖς αἰεὶ, καὶ ὁ οὐκ ἦν
προσλαβάν, οὐκ φύσει δυοῖν, ὁ εἰς
ὑπάρχον υἱὸς, ἀναρχὸς καὶ ἀπέραντος,
προσφατος καὶ αἰδίου, ἕδ' ἂν αὐτὸς
ἀρηθῆναι, πλείους ἔχει τῶ ἀγίῳ πα-
τρὸς ἠὲ μὲν μεγάλα Αθανασίου περὶ
τούτων συνομιλήσει, ἀνθρώπῳ τὰ ἴδια
ὑποφύως ἐμβατεύσαντος.

ἐν φύσει
δυοῖν.

Τῷ αὐτῷ. τικδ.

Χρήσε, θαυμάσιε, ἀπρεπὸν μὲν
αἰεὶ, ἕτε φόβῳ προσδιδόντα τὰ οὐρά-
νια, οὐτε σαυτῷ ἐναντίον φανόμενον.
εἰ γὰρ τὰ νῦν γεγραμμένα σοι τοῖς
προστέροις αὐτεξέταστας, ἠκολακείας
φανήσῃ ὑπεύθυνος, εὐχερείας ἢ ἀλόγο-
νος, κενὸς μὲν δόξης ἠτιμώμενος, τῆς
μεγάλαν δὲ ἀγίαν ἀθλητικῆς τοῦ ἀ-
γῶνας οὐ μιμησάμενος, οἱ τὸν ἀπαι-
τα βίον ἐπ' ἄλλοις εἰς κακουχίαν
ὑπέμειναν, ἢ κακὸν φρόνημα, καὶ
μέγιστος ὄπων εἰς δόξαν.

Κύρῳ νέῳ Μοναχῷ. τυε.

Νόμος φιλοσοφίας ἀσφαλῶς, ἕρος
ἀγνείας ἀκριβοῦς, τῷ θεοφόρῳ Παύ-
λῳ διάκριται, νεκρῶσαι πάντα τὰ μέ-
λη, τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἰ τοίνυν ἐπεσθαι
βούλει τοῖς δόγμασιν αὐτῆ, εἴη δὲ
πάντως, εἰ τὸ ἀσπῆν θέλεις, χαλίνω-
σαι τῆς γλώσσης τὸ ταχὺ. τὸ μῦζον

obrem fer animo forti stultum atque in-
confideratum hominem: quandoquidem
libenter sustines insipientes, tu qui sapiens
es in Domino.

Cyrillo Alexandrino. 323.

Cum multa scripturæ testimonia, tum
multæ cum actione coniunctæ contem-
plationes, veram Dominicæ incarnationi-
nis doctrinam certissimè nobis declarant:
etiam si mentis ac linguæ nostræ vim & fa-
cultatem hoc mysterium excedat. Quod
autem verus ac rerum omniū summus
Deus, homo verè factus sit, nec ab eo, quod
erat, demigrans, & quod non erat, assu-
mès, ex duabus naturis vnus Filius existès,
ortus ac finis expers, recens & sempiter-
nus, ne ipse quidem inficias ieris, vt qui
plurimas de his rebus sancti Patris nostri
magni Athanasij comprobationes habeas,
hoc est eius viri, qui ad diuinarum rerum
intimos sinus eximè penetrauit.

Eidem. 324.

Te oportet, vir admirande, firmum ac-
que constantem semper manere: sic nem-
pè vt nec metu cælestes res prodas, nec
tecum ipse pugnare videaris. Nam si ea,
quæ nunc abs te scripta sunt, cum superio-
ribus perpendas, aut adulationi obnoxius
esse videberis, aut leuitatis minister: vt qui
inani gloriæ succumbas, non autem ma-
gnorum ac sanctorum pugilum certami-
na imiteris, qui per omnem vitæ suæ cur-
sum in extera regione premi ac vexari po-
tius sibi ferendum duxerunt, quàm vt per-
uersam ac falsam sententiam vel auri-
bus tenus exciperent.

Cyro Monacho. 325.

Tutæ philosophiæ lex, ac certæ & exa-
ctæ puritatis regula hæc nobis à diuino vi-
ro Paulo præscripta est, vt mortificemus
membra nostra, quæ sunt super terram.
Quamobrem si ipsius placita sequi studes,
omninò autem sequeris, si Monasticam vi-
tam colere cupis, linguæ celeritatē frangere

K iij